YIL : 2
SAYI: 31
FİYATI: 250 KURUŞ
15.1.78

İŞ-EKMEK-HÜRRİYET-MÜCADELEMİZDE

Gerçek

ONBEŞ GÜNLÜK SİYASI GAZETE

İŞÇİ SINIFININ KURTULUŞU KENDİ ESERİ OLACAKTIR

DEMOKRASİ DÜŞMANLARINDAN HESAP SORULMALIDIR

Yurtlardan toplanan öğrenciler suçsuz görüldü

MC yıkıldı, Demokrasi güçlerini yeni görevler bekliyor

DOĞU'DA IRKÇI-ŞOVEN BASKILAR, JANDARMA ZULMÜ SON BULMALIDIR
● ANAYASA SUÇU LOKAVT YASALARDAN ÇIKARILMALIDIR..
● EMEKÇİ KADINLARIN İNSAN ONURUNA YARAŞIR BİR ÇALIŞMA DÜZENİNE KAVUŞMALARI SAĞLANMALI KADIN-ERKEK EŞİTSİZLİĞİ BİTMELİDİR.
● 18 YAŞ. OY VERME YAŞI OLARAK BELİRLENMELİDİR.
● BARIŞ VE YUMUŞAMA DIŞ POLİTİKANIN ESAS İLKESİ OLMALIDIR.
● TÜM ÇALIŞANLARA GREVLİTOPLU SÖZLEŞMELİ SENDİKALAŞMA HAKKI TANINMALIDIR.
● FAŞİST CİNAYET ŞEBEKELERİNDEN HESAP SORULMALIDIR.
● 141-142. MADDELER KALDIRILMALI, DÜŞÜNCE VE ÖRGÜTLENME ÖZGÜRLÜKLERİ ÜZERİNDEKİ HER TÜRLÜ BASKI SON BULMALIDIR.
● İLERİCİ YAYIN ORGANLARI ÜZERİNDEKİ BASKILAR DİNMELİDİR, SAVCILIK KAPILARINDA HEMEN HERGÜN BEKLEYEN YAZI İŞLERİ SORUMLULARININ ÇİLESİ BİTMELİ, YAYIN ORGANLARININ TOPLATILIP, KOVUŞTURMAYA UĞRAMASINA DUR DENİLMELİDİR.

Emekçi halkımıza iki buçuk yıl boyunca kan ağlatan Milliyetçi Cephe kendi içinden çözülerek nihayet yıkıldı.. MC dönemi toplumunda bütün hak ve özgürlüklerin askıya alındığı, emekçi haklarına saldırıldığı, özgür düşünce ve örgütlenme hakkının gasbedildiği bir dönem oldu. MC adlı gerici partiler topluluğu, sömürü ve zulüm üzerine kurulmuş iktidarlarını saltanatlarını biraz daha olsun sürdürebilmek için ellerinden geleni yaptılar. Gizli açık, meşru gayrimeşru yasal ve yasa dışı her türlü yola başvurdular. Caddelerde, sokaklarda insanlar katledildi. Binlerce işçi lokavt kararıyla sokağa atıldı, açlığa terkedildi. Hapishaneler yurtseverlerle, dolduruldu. MC döneminde ülkenin ekonomisi ise tam bir iflasın eşiğine getirildi. Dönemin başbakanı uluslar - arası tefecilik örgütlerine el açtı. Trilyonlardan dem vururken, 70 sente muhtaç olduğunu söyledi. Büyük kentlerin sokaklarını ucu bucağı belirsiz ekmek, tüpgazı, gaz yağı, kuyrukları kapladı. Ve MC partileri topluluğu arasındaki bir yandan sömürüden aslan payını alma mücadelesi, öbür yandan ülke çapında işçi sınıfımızın başını çektiği, demokratik hak ve özgürlükler uğruna verdiği mücadele sonucu kendi içinde çözülerek yıkıldı.

Arkasında gözyaşı ve kan lekeleri bırakarak göçen Milliyetçi Cephe, halkımızın lanetiyle anılacaktır. Bunu belirtelim ve görevlerimizin Milliyetçi Cepheyi devirmek ile bitmediğini bir kez daha hatırlayalım.

Gazetemiz baskıya verilirken, henüz Ecevit hükümeti için güvenoylaması yapılmamıştı. Ama görünen odur ki, Ecevit kabinesi meclisten gü - venoyu alacaktır.

Peki, bu yeni hükümetin özellikleri nelerdir, ve emekçi halkımıza ne getirebilir. İşte bugün MC'nin devrilmesi için mücadele eden tüm emekçilerin esas sorusu budur.

Önce şunu belirtelim, Hükümet, MC döneminde olduğu gibi faşizmin

iktidar kanadından tırmanmasına engel olabilecek bir hükümettir. Ama öte yandan tekelci sermayenin asli çıkarlarına fiske değdirmemeye özen gösterecek ve hatta savunacak olan bir hükümettir. Nitekim bu hükümetin kuruluş hazırlıklarında tekelci sermayenin, ülkenin ileri gelen bütün haldingleri - nin parmağı olduğunu sağır sultan bile duy - muştur. Tekelci burjuvazinin bu hükümetten iki önemli talebi vardır: Birincisi içlerinde yaşadıkları döviz sıkıntısının son bulması, ikincisi ise, bütün olumsuzluklarına rağmen yükselen emekçi halk muhalefetini diz - ginlemek....

Kamuoyunu öteden beri meşgul eden sorunlardan olan Kıbrıs, ambargo, asayiş konuları bu iki nedenin birer görüntüsüdür. Ve bütün bunlar, açıklanan protokolde yer almaktadırlar.

Bu hükümetin esas zaafı kendi içindedir. Ülkenin içinde yaşadığı ekonomik ve siyasi sorrunları ne kadar ge-

niş tabanlı, ne kadar "milli birlik"ci olursa olsun çözmesine imkan yoktur. Çünkü bu ekonomik ve siyasi bozukluklar düzenin, kapitalist düzenin kendisinden kaynaklanıyor. Bırakın "orta yol"cu bir politika, güdecek olan bu hükümetin sorunları çözmesini en köklü reformlardan yana bir burjuva partisi tek başına hükümet kurmuş olsa dahi içinde yaşadığımız bu sorunları çözmeyi başaramaz. Çünkü bütün bu sorunların esas kaynağı kapitalizmin kendisidir. Nitekim, önümüzdeki günlerde bu hükümetin ne tekelci burjuvaziyi ne de emekçi halkı memnun etmediği ve edemeyeceği görülecektir.

Bir kere biz emekçilerin bu hükümetten talepleri, burjuva hükümetlerden talepleri olacaktır. MC'nin devrilmesinde kanları ve canları bahasına katkısı olanlar işçi sınıfıdır, demokrasi güçleridir, tüm emekçi halkımızdır.

Emekçi halkımız şimdiye kadar, demokratik bir ortam talep etti. Ve bu mevziyi söke söke aldı.

Emekçi halkımızın mücadelesi burada durup beklemeyecektir. Tüm demokratik kazanımlarını kıskançlıkla ko ruken, öteden beri uğrunde elde edilmesi için canını dişine taktığı taleplerinin gerçekleştirilmesine doğru, adım adım yürüyecektir. Önümüzdeki dönemde bu hükümet iktidarda kalsın ya da kalmasın faşist cinayetlerin son bulması can güvenliğinin sağlanması, cinayet şebekelerinden hesap sorulması için verilecek mücadele bizi bekliyor. Yine yıllardır uğrunda mücadele ettiğimiz, REFERANDUM hakkının yasalaşması iş kanunundaki anti-demokratik maddelerin ayıklanması, lokavtın insanlık suçu sayılması ve 12 Mart Anayasalarından çıkarılması için verilecek mücadele bizi bekliyor!

Ayrıca düşünce ve örgütlenme özgürlüğü üzerinde demoklesin kılıcı gibi sallanan faşist Mussolini kanunlarından alınma 141-142 maddelerin kaldırılması görevi bizi bekliyor!

Doğu'nun emekçi halkına yapılan ırkçı şöven baskıların son bulması için, memur ve öğretmen kıyımının durdurulması için, tüm çalışanlara grevli toplu sözleşmeli sendikal hakların sağlanması için azimli, ısrarlı, kararlı bir çaba göstermemiz gerekiyor.

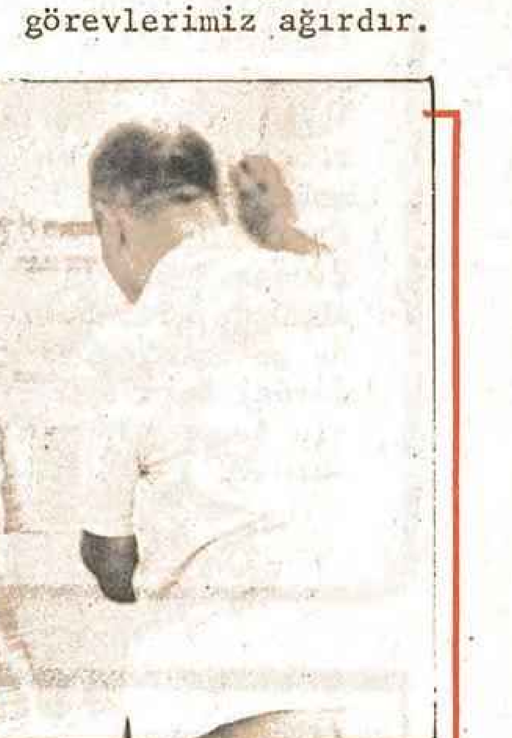
İşte ancak bu talepler uğrunda mücadele verdiğimiz zaman, kazandığımız mevzileri koruyabileceğiz ve güçlendireceğiz. İşte o zaman demokrasinin sınırlarını daha da genişleterek nihai hedefimize bir adım daha yaklaşmış olacağız.

Önümüzde geçtiğimiz günlerden daha zorlu ve çetin görevlerle dolu günler bizi bekliyor.

Demokrasi güçlerinin birliğini sağlamak işçi sınıfımızın öncülüğünde gerçekleştirilecek olan Demokratik Halk İktidarına giden yolu açmak için demokratik toplumsal muhalefeti yönlendirmek tüm emekçilerin görevidir.

Sorumluluğumuz büyük görevlerimiz ağırdır.

Gazetemiz GERÇEK kitlelerin isteklerini yansıttığı ölçüde görev ve sorumluluğunu yerine getiriyor. Gazetemizi emekçi saflarda yaygınlaştırmak ve ona gerçek sahibi olan emekçilerin sahip çıkmasını sağlamak başlıca görevimizdir...

gerçek durum

Yeni hükümetten ne beklenebilir?

Halk düşmanı, eli kanlı MC iktidarı nihayet yıkıldı. 1975'ten beri halkımızın canıyla işiyle, aşıyla oynayan, yüzlerce genci katleden binlercesini sakat bırakan, hepimizi işsizliğe pahalılığa ve açlığa mahkum eden MC iktidarı tüm demokrasi güçleri - nin iki yılı aşkın bir süreden beri verdikleri mücadele sonunda çözüldü.

Şimdi yeni bir hükümet var. Bu hükümetin niteliği nedir. Bu hükümet sağ sosyal demokrasi ile onun daha sağındaki güçlerden oluşan bir hükümettir. Niteliği budur.

Cumhuriyet Halk Partisi yönetimine hakim olan "sağ sosyal demokrasi" artık bu niteliğini yani sağ çizgisini saklayamaz hale gelmiştir. Hükümette yer alan Cumhuriyetçi Güven Partisi ile Demokratik Partinin CHP'nin sağında yeralan partiler olduğunu da herkes biliyor. Düne kadar AP saflarında MC şakşakçılığı ya - pan ve şimdi "hidayete eren" 11 bağımsızın sağcı nitelikleri de çok açık. O halde hükümet bir tüm olarak sosyal demokrasinin sağ kanadından ve onunla ittifak eden daha sağ güçlerden oluşuyor.

Pekala bu hükümet ne yapacaktır? Görevi nedir?

Bu hükümet tekelci sermayenin içinde bulunduğu bunalıma çare bulmaya çalışacaktır. Yani;

1. Uluslararası Para Fonu'na (İMF) istediği tavizleri verip kredi almaya uğraşacaktır.
2. Döviz sıkıntısı - nı yavaşlatmaya gayret edecektir.
3. Çoğu sosyal demokrat olan sendikalar vasıtasıyla işçi sınıfının ekonomik mücadelesini baskı altında tutacak, ücretleri dondurmaya çaba harcaya - caktır.

Ekonomik alanda bu hükümetten emekçi halkın yaşam koşullarını olumlu yönde değiştirecek bir siyaset bu bakımdan beklenemez.

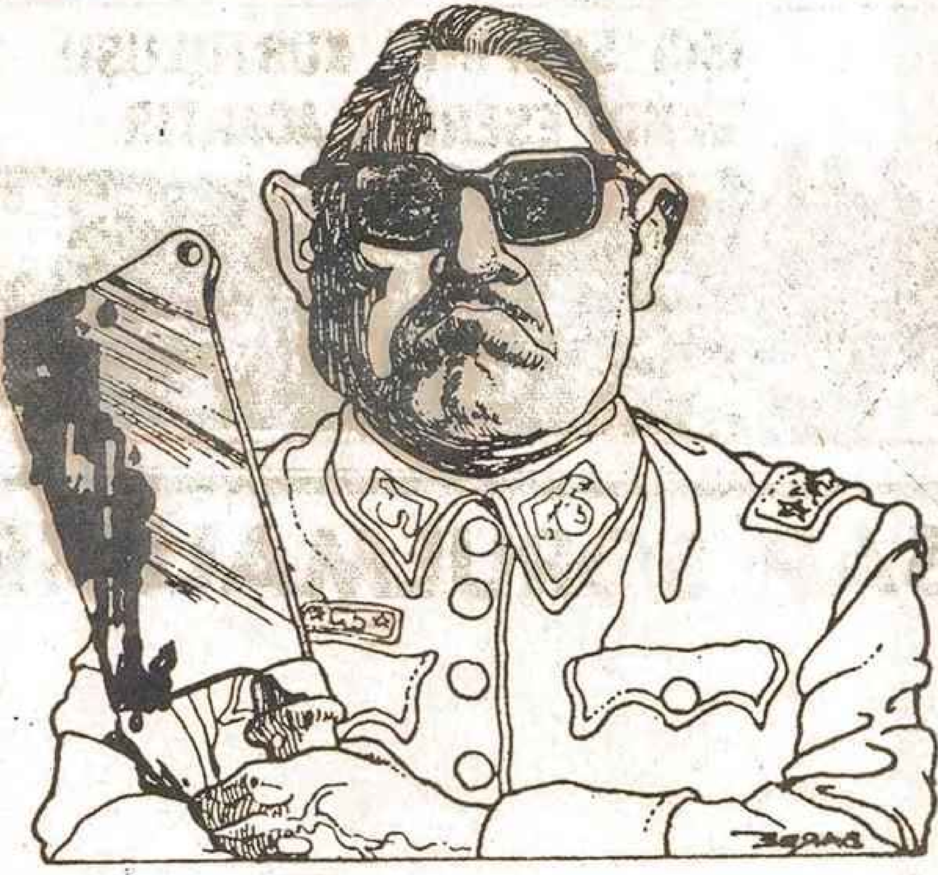
Peki Siyasal Demokrasi açısından ne beklenebilir?

Hükümet daha kurulurken "asayiş" sorununu halletmek ve "sağ sol çatışması"nı önlemek için alınacak ted - birlerden sözaçtı. Oysa mesele faşist cinayet şebekelerinin ve onların arkasındaki siyasal gücün ortadan kaldırılmasıdır. Sağ-sol çatışması değil, faşist saldırılar olduğu gerçeğinden hareket etmeyen bir hükümet faşizmi geriletemez. Bu hükümetin ancak devlet kademelerindeki faşist tırmanışı durdurup, geriletebileceği belki söylenebilir.

Siyasal demokrasi açısından en önemli konu düşünce ve örgütlenme özgürlüğünü kısıtlayan ceza kanununun 141-142. maddelerinin kaldırılmasıdır. Halk partisi bu maddeleri kaldıracağını taahhüd etmiştir. Ama şimdi hükümette yalnız başına bulunmadığını ileri sürerek bu konuya dokunmamayı yeğ tutacaktır. Türkiye bu hükümetin icraat döneminde de Avrupanın komünizmi ve komünist partisi kurulmasını yasaklayan tek ülkesi olmaya devam edeceğine göre siyasal demokrasi açısından da bu hükümet bir şey yapamayacak demektir.

Ama bu hükümet MC'ye kıyasla liberal bir hükümettir. MC geriçiliği ve azgınlaşan, tırmanan faşizmden büyük yaralar alan emekçi halk hareketi bu hükümet döneminde daha elverişli koşulları bulabilecektir.

Şimdi görev önümüzdeki dönemde daha da azgınlaşacak olan faşist saldırganlığa karşı tüm demokrasi güçlerini seferber edebilmektir. Ve hükümeti faşizme karşı etkili tedbirler alması için emekçi halk hareketinin baskısı altında tutmaktır. Ne kadar süreceğini bilmediğimiz bu hükümet döne - minde faşizm ne kadar geriletilebilirse emekçi halk haraketi o ölçüde mücadelesini güçlendirme olanağına kavuşacak, o ölçüde hem de - mokratik hem siyasal hak ve özgürlükler uğrunda yürüttüğümüz mücadele başarıya ulaşacaktır.

faşist Pinoşe kimi aldatıyor

ŞİLİ'DE SALVADOR ALLENDE BAŞKANLIĞINDAKİ HALK BİRLİĞİ HÜKÜMETİNİ BİR ASKERİ DARBE İLE DEVİREN PİNOŞE REJİMİ SARSILAN DURUMUNU KURTARMAK İÇİN ÇEŞİTLİ ENTRİKALAR ÇEVİRİYOR...

BUGÜNE DEĞİN BİNLERCE DEVRİMCİYİ, YURTSEVERİ KATLEDEN, ZİNDANLARA DOLDURAN PİNOŞEYİ YALNIZCA BİR AVUÇ PARABABASI DESTEKLİYOR...

Şili'de Salvador Allende başkanlığındaki Halk Birliği Hükümetini bir askeri darbe sonucunda deviren, Allende'yi katleden ve o günden bu yana Şili halkına kan kusturan Pinoşe rejimi sarsılan durumunu, kurtarmak umuduyla entrikalar çeviriyor.

Şimdiye kadar binlerce devrimciyi katleden, zindanlara dolduran ve işkence masalarına yatıran Pinoşe rejimini Şili'de sadece bir avuç tekelci parababasından başka destekleyen yok. Kendisine muhalefet eden Hiristiyan Demokrat Partisini (bizde Adalet Partisine tekabul eder) bile kapatan Pinoşe içte günden güne serpilen muhalefet cephesine dışta ise dünya kamuoyunun ve demokrat, ilerici güçlerinin artan tecrit çemberi ve baskısına karşı koymak için çırpınıyor. Birleşmiş Milletler teşkilatının Şili'deki faşist rejimi kınayan kararından sonra Pinoşe aslında halkın kendisini desteklediğini bunu da bir referandumla ispat edeceğini söyledi.

Geçtiğimiz günlerde yapılan referandum çok ilginçti. Tüm kapatılmış partiler, komünistler, sosyalistler, Hıristiyan demokratlar referandumun anti-demokratik bir biçimde yapıldığını ilan ettiler. Kilise bile bunu tasdik etti. ve referandum sonuçlarının birşey ifade etmeyeceğini ilan etti.

Neden ilginç bir referandum dedik?

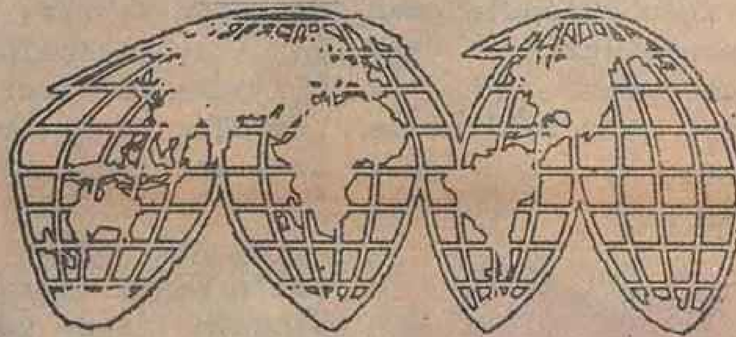
Düşünün ki oy atmak için bir odaya giriyorsunuz. Odada iki sandık var. Evet sandığı. Hayır sandığı. Eğer Pinoşe rejimini tasvip etmiyorsanız, oyunuzu hayır sandığına atacaksınız. Sandıkların bulunduğu odada seçimi yöneten yetkililer, polis ve asker görevliler bulunuyor. Sandık başına gitmezseniz hükümet kimlik belgenizi alacağını açıklamış. Kimlik belgeniz olmazsa sokağa bile çıkamazsınız.

Şimdi faşist Pinoşe böylesi bir referandumdan çıkan sonucun kendi yönetimini tasvip ettiğini ileri sürüyor ve daha on sene iktidarda kalacağını ifade ediyor.

Ne diyelim? Hayırlı olsun! Yalnız hatırlatması bizden; bir zamanlar komşumuz Yunanistandaki "KARA Albaylar Cuntası" da kendine meşruiyet kazandırmak için referandum yapmıştı. Onların buluşları da ilginçti. Şeffaf zarflara koyuyordunuz kırmızı kağıda basılmış Hayır oyunu ve sandığa atıyordunuz. Sandık başındaki görevliler de seçmen listesinde isminizin hizasına bir çentik atıyorlardı. Sonuçta büyük bir çoğunlukla(!) seçmenlerin albaylar cuntasını desteklediği anlaşıldı! Peki sonra ne oldu? Kısa bir süre sonra cunta tekerlendi ve mensupları, işbirlikçileri kaçacak delik ararlarken kendilerini zindanda buldular.

Pinoşe'nin ve Şilideki faşizm yardakçılarının sonu Yunanistandaki Papadopulos'tan, İtalyada bacaklarından asılan Mussolini'den, Almanya'da Hitler ve hempalarından farklı olmayacaktır.

Birlikte yaşıyacağız ve göreceğiz.

ŞILI'DE FAŞIST PINOCHET'in VAHŞETI SORERKEN HALKIN PROTESTO EYLEMLERI GÜN GEÇTİKÇE ARTIYOR.

DÜNYA SÖMÜRÜYE VURA VURA DÖNÜYOR

gerçeğin dili

YENİ DÖNEMDE ESKİ GÖREVLERİMİZ DEVAM EDİYOR

Ülkemiz egemen sınıflarının en gerici kesimlerinin siyasi iktidarı olan Milliyetçi cephe demokrasi güçlerinin iki yıllık bir mücadelesinden sonra çözüldü.. Şu anda, gene egemen sınıfların daha liberal kesimlerine dayanan bir iktidar var Elbette bu durum işçi sınıfımıza, tüm halk güçlerine daha elverişli demokratik koşullar getiriyor. Ancak, iktidarın gene sömürücü sınıfların elinde olduğunu, MC'nin temsil ettiği gericilik ve faşizm güçlerinin sadece bir adım geri çekilmeye mecbur bırakılmış olduklarını, önümüzdeki dönemde sosyal demokrat, Halk partisine umut bağlamış kitlelerin büyük hayal kırıklıklarına uğrayacaklarını asla hatırdan çıkarmamak gerek.

Milliyetci Cephe'nin çözülmesini sağlayan demokrasi güçleri geçen dönemde birlik halinde değildiler. Gene işçi sınıfımızın siyasi hareketi, sosyalist hareket birlik halinde değildi. MC'nin bu güne kadar ayak sürüyebilmesi, bunca kana ve gözyaşına sebep olabilmesi bu yüzdendi Şimdi MC ve hatta kitlelerin Halk partisinden umut kırıklığına uğramasıyla meydana gelecek siyasal arayış sosyalist hareket tarafından doldurulamazsa faşizm, kapıda beklemektedir. Şu andaki durum bir denge durumudur. Her an denge değişebilir demokrasi güçleri daha ileri adımlar atabilirler veya gerileyebilirler. Bu tamamen demokrasi güçlerinin derlenip toparlanabilmelerine ve demokrasi cephesini kurup, kuramıyacaklarına bağlıdır. Demokrasi mücadelesinin en tutarlı unsurları olan sosyalistlerin bugünkü dağınık durumlarından kurtulup, birlik yolunda bazı adımlar atabilmeleri ise demokrasi cephesinin kurulabilmesinin ön şartını meydana getirmektedir.

Kafalarını kuma sokup, herbiri kendini işçi sınıfının öz partisi ve iktidara yürüyen almaşıksız (alternatifsiz) örgütü gören siyasi akımların pratikte yedikleri silleler henüz kendilerine yeterli dersi vermiş değil. Daha uzun bir süre gerekiyor bunun için. Oysa demokrasi mücadelesi bakımından çok fazla vaktimiz yok Ama şunu şimdiden söyleyebiliriz; Ayrılıkçı tutumlarıyla sosyalist siyasal hareketin dağınıklığına ve dolayısıyla demokrasi güçlerinin örgütlenemeyişine katkısı bulunan sosyalist akımlar bu tutumlarından, gericilik ve faşizm güçleriyle önümüzde bizi bekleyen hesaplaşma dönemine ne gelinceye kadar, kurtulmadıkları takdirde, işçi sınıfımız ve emekçi halkımızın lanetinden kendilerini kurtaramayacaklardır.

İŞ, EKMEK, HÜRRİYET, MÜCADELEMİZDE Gerçek ONBEŞ GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

24 Ocak, Emperyalizme ve Siyonizme karşi Arap halklarıyla dayanışma günü

Emperyalizme ve siyonizme karşı Arap halklarıyla dayanışma günü olan 24 Ocak bu yıl Arap egemen sınıflarının Arap halklarının çıkışlarını bir kere daha arkadan hançerlediği günlerde kutlanıyor.

Arap halklarının emperyalizm ve siyonizm ile Filistin halkının gasbedilmiş toprakları ve ulusal hakları sorununda somutlaşan çelişki çeşitli Arap ülkelerinin egemen sınıflarının emperyalizm ve siyonizmle uzlaşan tutumları sonucunda daha da keskinleşiyor, mücadelenin sınıfsal özü gittikçe daha geniş kitlelerce anlaşılıyor.

Şimdiye kadar Ürdün, Lübnan, Suudi Arabistan ve diğer Arap yönetimlerinin emperyalizmle uzlaşması ile Ürdünde Kıral Hüseyin'in Bedevi orduları tarafından, Lübnan'da ise Hiristiyan Arap burjuvazisinin ordusu tarafından arkadan hançerlenen Filistin halkı ve onun şahsında tüm Arap halkları palazlanan Mısır burjuvazisinin kuklası Enver Sedat tarafından satıldılar. Siyonist askeri birlikler güney Lübnan'daki Arapları makineli tüfek ve topçu ateşleriyle biçerken Enver Sedat işgal altındaki Küdüste İsrail başbakanı Menahem Begin ile kucaklaşıyordu.

Filistin ve diğer Arap halkları bu ateş, ve ihanet çemberi içinde gittikçe çelikleşecek ve haklı davalarını sonuna kadar savunan sosyalist ülkelerin, bütün ülkelerin işçilerinin ve diğer kurtuluş mücadelesi veren halkların da desteğiyle birgün mutlaka zafere ulaşacaklardır.

EĞİTİM KÖŞESİ

KAPİTALİST TOPLUMDA SINIFLAR

İçinde yaşadığımız kapitalist toplumda çıkarları birbirlerinden farklı, malların üretimi sırasında yerleri birbirine benzemiyen insanlar vardır. Bütün bunlardan başka üretime hiç katılmayan ve başka işlerle uğraşan pek çok insana rastlarız.

Ne varki biz emekçiler içinde bulunduğumuz toplumu değiştirmek istiyorsak onu yakından tanımak zorundayız. Ve biz içinde yaşadığımız toplumu yakından tanımak istiyorsak bazı bilgileri de kullanmak zorundayız. Biz bu bilgilerimizi sınıfımızın biliminden, yani sosyalizmin biliminden öğreneriz.

İnsanların yaptıkları işler farklı olursa onların toplum içindeki yerleri de farklıdır. Böylece bu insanlar ayrı ayrı yetki sahibi olurlar ve birbirlerine benzemiyen değişik guruplar halinde kümelenirler. Elbette ki kazançları da birbirlerinden farklı olur. Bütün bu farklılıklar bu insanların düşünce ve davranışlarını da etkiler. Sınıflı toplum olan kapitalizme yakından baktığımızda farklı işler gören ve farklı davranışlar içinde olan, gelirleri de farklı insan guruplarıyla karşılaşırız. İşte bunlara sosyal sınıf deriz.

Şu anda içinde yaşadığımız kapitalist toplumda iki ana sınıf vardır ve biz baktığımızda önce bu iki sınıfı farkederiz. Bunlardan biri bizim sınıfımızdır. Yani her şeyi üreten *işçi sınıfı*. Bir de bizim çalıştığımız işyerlerinin ve kullandığımız makinaların sahipleri olan kapitalistler vardır. Onlara da *burjuvazi* denir.

Bizim sınıfımızla burjuva sınıfı arasında yer alan başka sınıflar ve zümreler de vardır. Bu sınıflar ve zümreler çıkarlarına göre ya bize ya da burjuva sınıfına daha yakın olurlar. Bizim burjuvazi ile olan mücadelemiz bu ara sınıf ve tabakaları da etkiler. Onlar çıkarlarını hangi temel sınıfa daha yakın görürlerse o sınıfın yanında mücadeleye katılırlar. Bazıları da zaman zaman bu mücadeleye katılmaz ve seyirci olarak kalır. Örnek olarak bize yakın ara tabakaları ele alalım. Toprağı geçimine yetmiyen köylüler bize yakın olurlar. Çünkü burjuvalar bizim gibi onları da sömürürler. Onlar da bizim gibi sadece emeklerini harcayarak geçimlerini sağlayabilirler. Ayrıca bize yakın olduğunu gördüğümüz, öğretmenleri, memurları, esnafları ve zanaatkarları sayabiliriz. Mühendisler ve teknik elemanlar da bizim yaptığımız işe yakın oldukları için bize yakınlık duyarlar.

Bir de yüksek düzeyde memurlar, rahat geçinen tüccarlar, toprağı kendine fazla fazla yeten zengin köylüler vardır. Bu zümreler bizden çok burjuvalarla içli dışlıdırlar ve onlara daha yakındırlar.

Esas mücadele burjuvalarla biz işçiler ve emekçiler arasında geçmektedir. Bunu yaşadığımız olayları baktığımızda anlamak mümkündür. Biliyoruz ki şu günlerde bir hükümet değişikliği oldu. Milliyetci Cephe hükümeti yıkıldı ve yeni bir hükümet kuruldu. MC nin yıkılışını biz istemiş ve bunun için mücadele etmiştik. Çünkü MC grevlerimizi yasaklamış, ücretlerimizi dondurmak istemiş ve emekçilere işkence ve zulüm çektirmişti. Özgürlüklerimizi MC'ye karşı koruduk ve onu düşürmek için mücadele ettik. Biz demokrasiden ve özgürlüklerden yana olduğumuz için bu mücadeleyi verirken köylüler, öğretmenler, memurlar, aydınlar, teknik elemanlar bizimle birlikte mücadeleye katıldılar. Onların da çıkarı tıpkı bizim gibi demokrasiden ve özgürlükten yanadır.

Ancak büyük kapitalistlerin bir kısmı da MC'yi istemediler. Onu yaşatmak için çaba harcamadılar. Çünkü MC onların istediği gibi bir ortam kuramadı. Döviz sıkıntısı başladı. Ve hammadde bulamadılar. MC zamanında sınıf mücadelesi daha da kızıştı. Halbuki kapitalistler bunu istemiyorlardı. Onların istediği "*çalışma barışı*" idi. Rahat bir sömürü ortamından yanaydılar patronlar.

Yeni hükümet bizim isteklerimizi gerçekleştirsin diye kurulmadı. Büyük kapitalistlerin sıkıntılarına çare bulmak için kuruldu. Ancak MC'ye göre bu hükümet daha demokratik olduğu için kurulmasına karşı çıkmadık. Bu hükümet bizim isteklerimizi yerine getiremez ama biz onu özgürlüklerimizin korunması ve geliştirilmesi için zorlayacağız. Bu hükümet zamanında mücadelemiz daha elverişli koşullarda verileceği için daha çok hak ve özgürlük elde etmemiz mümkün olacaktır... Ama biz bu hükümetin büyük kapitalistlerin, çıkarlarını korumak için yaptıklarına karşı çıkacağız. Ve göreceğiz ki bu mücadelede de, yukarıda saydığımız ara sınıf ve tabakaların bir kısmı bizim yanımızda olacak ve bir kısmı da patronların yanında olacaktır.

Kapitalist toplum bu saydığımız sınıflalardan oluşur ve bu sınıflar arasında sürekli mücadele vardır. Bu mücadele, yani sınıflar mücadelesi, biz emekçiler, yandaşlarımızla birlikte kapitalizmi ortadan kaldırıp onun yerine sömürüsüz bir toplum kuruncaya kadar devam edecektir.

GERÇEK - 15 GÜNLÜK SİYASİ GAZETE
Sahibi: Şinasi SONUÇ * Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: Hamit ÇAYLI * Adres: Başmüsahip Sk. Tan Apartmanı 10/11 Cağaloğlu-- İSTANBUL
IBM DİZGİ, TEKNİK DÜZENLEME, MİZANPAJ, MONTAJ: İLPAR AJANS Telefon: 26 67 68 - 28 41 98

Baskı: ASAL OFSET Son Baskı Tarihi: 17.1.1978

Sakarya, Gerçek muhabiri bildiriyor...

Van depreminden zarar görenler açlıkla savaşıyor

Fotoğrafta depremin ve burjuvazinin hışmına uğrayan bir aile görülüyor.

Van Depreminden sonra Sakarya'ya yerleştirilen deprem felaketzadeleri kış günü her yanı açık, penceresi olmıyan inşaatların zemin katlarında açlık ve sefalete itilmiş bir durumda bulunmaktadır-lar.

Sadece suçları insan olmak olan, bu sömürü ve bozuk düzeninin kurbanlarını ziyaret eden Sakarya muhabirimizin bildirdiğine göre deprem felaketzadeleri; Sakarya'ya büyük ümitlerle geldiklerini, oysa bunların hiçbirisinin gerçekleşmediğini ve hiç bir ilgi görmediklerini belirtmişlerdir.

Aşağıda muhabirimizle deprem felaketzadeleri ile yapılan görüşmenin bir bölümünü sunuyoruz:

Soru: Buraya geliş nedenlerinizi açıklarmısınız?

Cevap: Depremden büyük zararlar gördük. Artık orada barınamayacağımız kesinleşmişti. Birçoğu değişik yerlere dağıldı. Biz buraya geldik.

Soru: Sizlere deprem yardımları gereğince sağlandı mı?

Cevap: Hayır. Yardımdan ziyade bizleri oyalayıcı şeyler yaptılar. Düşünün bir kere, kimimiz yedi nüfuslu, kimimiz dokuz nüfuslu. Bele diyede ilgilenmiyor. Depremden bu yana bize 1000 TL. yardım yaptılar. Çevremizdeki komşular az da olsa bize yardım yapmasalar ne yapacağımızı bilemiyoruz.

Soru: Kışın gelmesi üzerine hiçbir tedbir alınıyor mu?

Cevap: Şimdilik bir şey yok. İlerde olacağını da sanmıyoruz. Zaten olsaydı bu zamana kadar olurdu.

Soru: Yıkılan evleriniz sağlam olsaydı. Yani demiri, çimentosu kireci şehirdeki evler gibi olsaydı bu kadar hasar olur muydu?

Cevap: Hayır olmazdı. Onların evleri sağlam, bizim ki ise topraktan. Onların evleri gibi zaten biz yaptıramayız.

Muhabirimizin yaptığı bu söyleşiden de anlaşılacağı gibi, deprem yaralarını sarmak gibi, bir ni yeti olmayan MC'cilerin gerçek yönünü, sergiliyor...

Diyarbakır Polisinin Anti-Demokratik Engellemesi

Diyarbakır Oyuncuları Sanat Tiyatrosu Derneği (DOST) 7 Ocak 1978 günü Ömer POLAT'ın "ALADAĞLI MİHO" adlı yapıtını oynamak için vilayete başvurmuştu.

Ancak egemen sınıfın koruyucu melekleri, yetkililer gerekli izni hem de hiçbir gerekçede göstermeksizin vermediğinden başka oyunun oynanacağı sinemanın önünde polis tarafından gereksiz provakasyonlar uygulanmak istenmiş ve oyunu izlemek için gelen ler yüzlerce polis tarafından şiddet kullanarak dağıtılmışlardır. Bu anti-demokratik müdahaleyi kınamak ve protesto etmek için halk Dağkapı'ya kadar kısa bir yürüyüş yapmış ve sessizce dağılmıştır. Oyunu, sahnelemek isteyen tertip komitesi, Başbakanlığa, İçişleri Bakanlığına telgraf çekerek durumu bildirmişler ayrıca yaptıkları basın toplantısıyla da basına aksettirmişlerdir. Bundan başka 17 demokratik kuruluş bir bildiri yayınlayarak durumu kamuoyuna açıklamışlar Diyarbakır polisini ve valiliği protesto etmişlerdir.

Bu oyun Hakkari'de, Van'da bir çok il ve ilçenin yanısıra Adana Belediyesi Halk Tiyatrosu tarafından halen oynanmaktadır. Kaldı ki, Ankara Sanat Tiyatrosu... (AST) bile soruşturma açıldıktan sonra da oyunu birçok yerde oynadılar. Bölgemizde gün geçtikçe boyutlanan, EMEKÇİ HALK'ın ve gençliğin mücadelesi tutucu güçleri telaşa düşürdü.

Ancak tüm engellemelere ve tezgahlanmak istenen oyunlara rağmen, DOST mücadelesini sonuna kadar kkararlılıkla, sürdürecektir.

Gerçeğe mektup

KASTAMONU GÖL ÖĞRETMEN LİSESİNDE FAŞİST BASKILAR YOĞUNLAŞIYOR...

Kastamonu'da Faşist Baskılar

Türkiye'deki FAŞİST Baskı ve saldırıların en azgıncası Kastamonu nun bütün okullarında da olduğu gibi GÖL ÖĞRETMEN LİSESİNDE DE Yurtsever devrimcilerin üzerine yapılmaktadır.

FAŞİSTLER yatılı öğrencilerin yatakhanelerini basıp gece saat 24,00 de "namaza gitmiyorsunuz!" diye en ağır tehditler altında dövülmektedirler. Gündüzlü öğrencilerin ise evlerini basıp dövmektedirler. Yurtsever öğrencileri "seni biri si çağırıyor" diyerek, kırlara, tehna yerlere getirip, "Bizden olmazsan seni kurşunlarız asarız" diyerek tehdit etmekte ve dövmektedirler.

Bu baskı ve zulüm karşısında idareye dilekçe vermek isteyen yurtsever öğrenciler idare tarafından dilekçeleri ellerinden alınarak dövülmektedirler. Bu olaylar karşısında yurtsever devrimci öğrenciler okulda can güvenliği olmadığı için valizlerini alarak okulu terk etmektedirler.

Bu saldırılar her geçen gün daha çok artmaktadır. Bu saldırılar bizi mücadelemizden yıldırmayacak ve aksine mücadelemizi ALEVLENDİRECEKTİR.

FAŞİZME GEÇİT YOK!

GÖL ÖĞRETMEN LİSESİ
DEVRİMCİLERİ ADINA
HARUN KARADENİZ

AŞAĞIDAKİ BÖLÜM LENİN'İN 1898 YILINDA YAZDIĞI "RUS SOSYAL DEMOKRATLARININ GÖREVLERİ"NDEN ALINMIŞTIR. (1917) BÜYÜK EKİM DEVRİMİNE KADAR İŞÇİ SINIFI DEVRİMCİLERİ KENDİLERİNİ SOSYAL DEMOKRAT OLARAK ADLANDIRMIŞLARDIR...

yüce önder LENİN

Çalışmalarımız öncelikle ve başlıca fabrikaya, şehir işçilerine, yönelecektir. Sosyal-demokrat güçlerini dağıtmamalıdır; o, eylemleri ni, sosyal-demokrat fikirlere en açık olan, entellektüel ve pratik bakımından en gelişmiş ve sayıları ve ülkenin büyük politik merkezlerinde toplanmış olmaları açısından en önemli olan sanayi proletaryası üzerinde yoğunlaştırmalıdır. Bundan dolayı, fabrika, şehir işçileri arasında dayanıklı bir devrimci örgütün kurulması, Sosyal-Demokrasinin önündeki birinci ve en acil görevdir. Bu dönemde bu görevden yan çizmek büyük ölçüde haksızlık olacaktır. Fakat güçlerimizi fabrika işçileri üzerinde yoğunlaştırma gereğini belirtirken ve güçlerimizin dağılmasına karşı çıkarken, hiçbir şekilde Rus sosyal demokrasisinin, Rus proletaryasının ve işçi sınıfının diğer tabakalarını ihmal etmesini önermiyoruz. Böyle birşey yoktur. Rus fabrika işçilerinin yaşama şartları, çoğunlukla onları, köylere, kasabalara dağılmış ve şartları çok daha kötü olan zanaatkarlarla yakın ilişki ler içine girmeye zorlamaktadır. Rus fabrika işçisi aynı zamanda kırsal nüfusla dolaysız ilişkidedir (çoğunlukla, fabrika işçisinin ailesi kırsal bölgede yaşar) ve bunun sonucu olarak tarım proletaryası, milyonlarca sürekli çiftlik işçisi ve gündelikçisi ve aynı zamanda bir yandan küçük ve verimsiz toprağına asılı kalırken öte yandan her türlü "geçici iş" alan, yani aslında ücretli emekçi olan, yoksul köylülük ile yakın ilişkilere girer. Rus Sosyal Demokratları güçlerini zanaatkarlar ve tarım işçileri arasına *yollamayı* zamansız bulur: fakat hiçbir şekilde onları ihmal etmez; onlar (Sosyal Demokratlar) ileri işçileri, aynı zamanda, zanaatkarların ve tarım işçilerinin hayatlarını etkileyen sorunlar açısından aydınlatmaya çalışacaktırlar ki böylece, bu işçiler proletaryanın daha geri tabakaları ile irtibata geçince onlara sınıf mücadelesinin, sosyalizmin fikirlerini ve genel olarak Rus Demokrasisinin ve özel olarak Rus proletaryasının politik görevlerini anlatabilsin. Daha henüz fabrika, şehir işçileri arasında yapılacak birçok iş varken zanaatkarlar ve tarım işçileri arasına ajitatörler yollamak pratik bir yol değildir, fakat birçok durumda sosyalist işçi ister istemez bu kimselerle ilişkiler kurar ve bu fırsatlardan faydalanmasını ve sosyal demokrasinin Rusya'daki, genel görevlerini anlamasını bilmelidir. Böylece, Rus sosyal demokratlarının dar görüşlülükle, onları emekçi nüfusu fabrika işçisi lehine ihmal etmekle suçlayanlar yanılmaktadırlar. Tam tersine, proletaryanın ileri kesimleri arasında ajitasyon yapmak (hareket genişledikçe) tüm Rus proletaryasını ayaklandırmak için en emin ve tek yoldur. Şehir işçileri arasında sosyalizmin ve sınıf mücadelesi fikirlerinin yayılması kaçınılmaz olarak bu fikirlerin daha küçük ve daha dağınık kanallara akmasını sağlayacaktır. Bunun için, bu fikirlerin daha iyi hazırlanmış unsurlar arasında derinlere kök salması ve Rus işçi sınıfı hareketinin ve Rus devriminin öncüsü arasında yayılmasını gerektirir. Rus sosyal demokrasisi bütün güçle rini fabrika işçileri arasındaki pratikte sosyalist eylemleriniprole taryanın sınıf mücadelesine dayandıran Rus devrimcilerinin destekle meye hazırdır; fakat o, diğer devrimci guruplar la hiçbir pratik ittifakın, uzlaşmalara veya teori, program konularında tavizler vermeye yolaçmayacağı, açmaması gerektiğini hiçbir zaman gizlemez. Bilimsel sosyalizm ve sınıf mücadelesi doktrininin, bugün devrimci harekete bayrak olabilecek tek devrimci teori olduğuna inanarak, Rus Sosyal Demokratları, bu doktrini yaymak, onu yanlış yorumlamalardan korumak ve hala çok genç olan Rus işçi sınıfı hareketine her karmaşık doktrinler sokma girişimlerine karşı mücadele etmek için bütün güçlerini kullanacaklardır.

selam 11 mayıs

Selam 11 Mayıs
Selam İranlı yoldaşların
Bayrak olan Hisrov Ruzbeh'e selam
Selam Ali umumi, Haceri, Keymenis, Yusefi
Bedrettin Medeni, Fame Neriman, Bayerzade
Selam özgürlüğünü ortaya koyup faşizmle savaşanlara
Selam Türkiyeden ...

Bakma kalemimin yazdığına
Parça bölük yüreğim
İranda
İspanyada
Şilide
Ve bir parçası kurşuna diziliyor Türkiyede ...

Düşman tektir yoldaşım
Düşman tektir
Yalnız kahrolası kollarını uzatmıştır ülkelere
oysa biz
Çoğuz
Ve her yerdeyiz
Kırlarından, fabrikalarından
hapishanelerine kadar ...

Uzat elini
Tut elimden bir-iki
üç-beş
Bir milyon-iki milyon
milyarrr
S a v a k n e y a z a r ...

Ve hep birlikte kaldıralım ellerimizi
İndirelim tepesine, şahına, başına
Nasıl kesildiyse Küba'da kolu
Yarın İran'da, Türkiye'de, Şili'de
elbette düşecektir
Kangren olmuş zaten
duyuyor musun feryadını ...

Kulağım sizde
Özgürlük şarkılarınızı dinliyorum
Sazımın telleri seslerinize akortlu
Çal demenizi bekliyorum...

Selam Hisrov Ruzbeh
Selam Ali Umumi, Haceri, Keymeniş, Yusefi
Bedrettin Medeni, Fame Neriman, Bayerzade
Selam sınıfı uğruna baş koyanlar
Selam tüm dünyadan ...

Selam 11 Mayısı yaratanlara
Selam tüm dünya kardeşliğine selam
Ve selam tüm dünya halklarının
İŞ-EKMEK-HÜRRİYET kavgasına

CAZIM KAYA

FABRİKALARDA BİZ TARLALARDA BİZİZ

BİZİZ YENİ DÜNYAYI KURAN

YAŞASIN İŞÇİLERİN BİRLİĞİ

Düzce'de sınıf sendikacılığı güçleniyor

Son yıllarda Düzce'nin sanayii teşvik bölgesi olarak kararlaştırılıp ilan edilmesi, bu bölgede işçi hareketini yeni boyutlara eriştirmektedir. Çeşitli işyerlerinde ve ünitelerde yoğunlaşmaya başlayan ve proleterleşen emekçiler giderek sınıf bilincine erişerek mücadeleye atılmaktadırlar.

Tekelciler ise, bu bölgede ucuz işgücü bulmanın avantajlarından yararlanmak istemekte ve bu amaçla yeni yeni işyerleri kurulmaktadır. Sınıf mücadelesinin bu bölgede kendini daha

İşveren oyunlarını sergileyip, sınıf sendikacılığını savunan ve Hürcam-İş Sendikasının işyerinde yetki almasına öncülük eden işçiler, çıkarıldıkları fabrika önünde toplu halde...

bir hissettirmesine engel olamayacağını anlayan işverenler, bu kez bu bölgede sarı sendikacılığa sarılmayı son çare olarak düşünmektedirler.

Başvurdukları çarelerden biri de işçileri rastgele işten atmaktır.

Çilimli bölgesinde İTO Kilit fabrikasından 300'ü aşkın işçi işten atıldı son günlerde. Burada işveren DİSK'e bağlı Maden-İŞ'in örgütlenmesini engellemeyi ana uğraş edindi. İşçi sınıfının örgütlenme, sendikalaşma mücadelesini Çilimli Kültür Derneği de destekliyor.

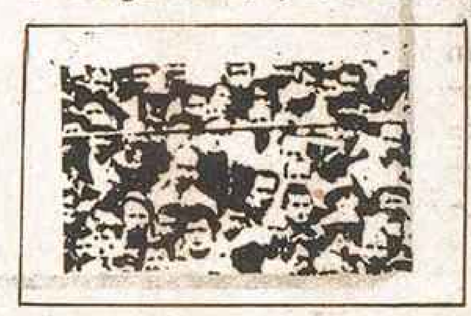
Kaynaşlı bölgesinde ise Lastik-İş'in yetkili olduğu ANLAŞ lastik fabrikası işçileri sapasağlam sınıf mücadelesinin bilincinde ve içindeler.

VARAN Turizm şirketinde ise direniş, tüm demokratik güçlerin desteğiyle aylardan beri sürüyor.

İZOYÜN de ise yeni bir mücadele dönemi başlıyor. Kendini uyanık göstermek isteyen işveren çalışan işçilere net 2500 TL, ücret vaddettiği halde, 1800 TL. vermek isteyince işçilerin tepkisiyle karşılaştı. Ve bu işyerinde örgütlenmesi için DİSK'e bağlı Hürcam-İş Sendikasıyla ilişki kuruldu. İşverenin bu gelişmeye çok kızması doğaldı. Patronluğunu gizlemeye çalışarak, kendisinin de "devrimci" olduğunu işçilere söylemeye yeltendi ve devrimciliğin kitabını yazabileceğini, DİSK'te çalıştığını, fakat Hürcam-İş Sendikasına gözyummayacağını söyledi. Gerekçe olarak da bu sendikanın işçilere siyasi bilinç götürdüğünü enternasyonalist olduklarını ileri sürdü. İşçiler bazı gerçeklerin patronun ağzından itiraf edilmesini ve işverenin düştüğü gülünç durumu tebessümle karşıladılar.

İZOYÜN işvereninin işçileri Kristal-İş sendikasına üye yapmak için İstanbul'da ziyafet çektirmek istediği ve bunu işçilerin reddettiği görüldü.

İşyerinde çalışan işçilerin üçte ikisi Hürcam-İş sendikasına üye olarak kararlılıklarını gösterdiler. Ve işveren bunun üzerine, 11 işçiyi kış ortasında işten çıkardı. İşçiler "çıkış kağıdı"nı imza etmeyerek Bölge Çalışma müdürlüğüne hemen başvurdular. Şimdi bu işyerinde DİSK'e bağlı Hürcam-İş resmen yetkilidir ve toplu sözleşmenin gerçekleşmesini beklemektedir işçiler.

"Uğursuz kış" parababaları için bir eğlence vesilesi

Amansız bir kış yaşıyoruz. Hava tahmin raporları, önümüzdeki günlerin sürekli kar yağışıyla geçeceğini bildiriyorlar. Bu durum, Türkiye'nin özellikle doğu bölgelerinde bütün şiddetiyle ne zamandır hissedilmekteydi zaten. Biz çalışanlar ve emekçiler için uğursuz mevsimlerin en uğursuzu sayılmaktadır kış ... Oysa emekçileri sömürenler, rahat koltuklarında, kaloriferli odalarında pencereden yağan karın güzelliğine dalıp, kârlarına daha çok kâr eklemenin hesaplarını yapmakla meşguller. Ya da Uludağ'da kışın zevkini çıkarmaktadırlar.

Oysa özellikle doğu bölgemizde, yağan karın fazlalığı oranında, emekçilerin dertleri, hayat endişeleri de artmaktadır. Yetersiz barınma ve ısınma araçları veya bunların tamamından yoksun olmak, kar yağışı gibi bir tabiat olayının insanlara eşit davranmadığını ortaya koymaktadır. Türkiye gibi sınıflı bir toplumda yaşayan bizler, tabiat olayları karşısında ne parababalarının rahatlarının bozulmadığını görüyoruz.

Yine biliyoruz ki, bunun nedeni yağan karda, sıfır altına düşen sıcaklıkta değildir. Bizi bu şartlara korunmasız hale getiren bu düzende, bu sömürü ve yağma düzenindedir.

Üretim araçlarının mülkiyetini ellerinde, bulunduran kişiler, yani sermaye sahipleri doğal afetlerden de, yağmurdan ve kardan da korunmanın vasıtalarını kendi ellerinde tutuyorlar.

Türkiye'nin Doğu bölgesinde ise durum biraz daha başkadır. Burada yıllardan beri uygulanan politika, asimilasyoncu bir politikadır. Egemen sınıflar jandarma dipçiğinden katliamlardan başka hiçbir şey getirmediler bugüne kadar bu bölgeye. Kasten geri bıraktırılan, Doğu Anadolu emekçisi için kış aylarının dertleri, yukarda sözünü ettiğimiz gibi daha da acı ve ağır bir durum arzetmektedir.

İşte "Uğursuz Kış" bu yıl da nice nice bebeleri alıp götürecek.. Karla kaplı yollardan geçitsiz nehirlerden aşamayan nice nice ana, soğuktan ölecek bu yıl da...

Tüm bu insanlık dışı düzenin korunmasını amaçlayan para babalarının rahat koltuklarında kaykılıp püro tüttürmeleri için ...

Çırakların çilesi sürüyor

Ülkemizde küçüklü büyüklü birçok işyerinde, atelyelerde, sayıları milyonu bulan genç işçi çalışmaktadır. Bu işçiler, insafsız bir sömürü altında, en amansız baskılara maruzdurlar. Bir yandan küçük patronluğun baskıları, düzenin baskıları ile birleşerek genç işçilerin hayatı gittikçe çekilmez hale gelmektedir.

Geçtiğimiz aylarda Çıraklık Kanunu adı altında bir yasa Meclis - ten çıktı ilk elde Cumhurbaşkanı tarafından veto edildiyse de bu yasaya yürürlüğe girmiş gözüyle bakılabilir.

Ülkemizde geçmişi yüzlerce yıl öncesine varan "çıraklık" günümüz kapitalizminde de varlığını sürdürmektedir. İşçi sınıfının en genç ve en dinamik kesimini oluşturan bir kesimdir. Sosyal sigorta kapsamındaki işçilerin çeşitli sosyal ve yasal haklarından yoksun bulunmaktadır. Bu yüzden yeni "Çıraklık Yasası" tüm anti-demokratik muhtevasına, insan haklarına ve Anayasaya aykırı maddelerine rağmen kimi çevrelerce olumlu bir adım olarak karşılanmıştı. Burjuvazinin nitekim bu yasaya da tahammülü olmadığı bu yasayı da uygulamak niyetinde olmadığı görüldü. Milliyetçi Cephe giderayak, "çırakların" sosyal sigortalara alınmasını bir bakanlık kararnamesiyle iptal etti. Böylece çırakların tek tutamakları olan bu maddenin kaldırılmasıyla yasa tamamen kuşa çevrildi.

Herşeyden önce biz emekçiler, egemen sınıfların genç işçilere "çırak" sıfatını takmaları onların düşüncelerini, niyetlerini açıkça sergilemektedir. Öte yandan genç işçiler için tesbit edilen haftalık asgari ücret brüt olarak 320 liradır. Bu insanlık dışı, onur kırıcı bir ücrettir. Bu tesbite karşı mücadele etmeli, "Çıraklık Kanunu" demokratlaştırılarak yeniden düzenlenerek çıkarılmalıdır.

Genç işçiler, çırak derneklerinde örgütlenmelidir. Bu yolla verilecek demokratik mücadele, ve genç işçilerin erişecekleri dayanışma önlerindeki "çıraklık" duvarını aşmaya yetecektir.

Asgari ücret mi, sefalet ücreti mi?

Yalnız birbuçuk milyon işçiyi değil, onların aileleriyle birlikte 5 milyon yurttaşıda ilgilendiren Asgari Ücret'in tesbiti yapıldı. MC'nin giderayak halkımıza bu "hediye"si bir işçi için 3300 TL. olarak belirlendi. İlk bakışka eskisine oranla bir miktar artışın gözüktüğü, bu ücret aslında artan bunca pahalılık ortamında yine işçi sınıfının cebine göz dikmekten başka birşey amaçlamıyor.

Bu bir sefalet ücretidir. Kesintileriyle birlikte 2400 TL. olarak netleşen bu ücretin tesbiti de anti-demokratik olmuştur. Asgari Ücret Tesbiti Komisyonuna hiçbir işçi temsilcisi katılmamıştır. Yani bu karar işçi sınıfına rağmen alınmıştır.

Evet! İşçi sınıfına rağmen alınmış bir karardır. Çünkü, yalnız hükümet temsilcilerinin kendi başlarına Asgari Ücretleri Tesbit Komisyonu adına açıkladıkları bu ücret gülünçtür... Acıdır.. Hayat pahalılığının gemi azıya aldığı, iki çocuklu bir aileye asgari geçinebilmek için 6500 TL'nin gerektiği böyle bir zamanda, bu karar bütün değerlerin yaratıcısı işçi sınıfı ve emekçi halkımızla alay etmektir.

Biz yine de israr ediyoruz. Asgari Ücret Tesbit Komisyonu yılda bir defa toplanmalıdır. Bu komisyona yalnız Türk-İŞ temsilcileri değil, DİSK'in temsilcileride katılmalıdır. Mahalli idareler asgari ücretin tesbitinde söz ve karar kahibi olmalıdır.. Asgari Ücret, bir işçiye göre değil, 5 kişilik bir işçi ailesinin giderlerine göre saptanmalıdır.

Öte yandan komisyon kararı açıklanır açıklanmaz tekelciler, parababaları feryadı basmışlar ve sahte gözyaşları dökmüşlerdir. Bu karar, sanki onlara rağmen alınmış, sanki çok yüksek tutulmuş gibi.. Oysa tesbit edilen 3300 lira (net olarak 2400 Lira) bir işçinin ertesi gün çalışabilmesi için gerekli harcamaların çok ama çok altındadır. Yani sermaye sahipleri, işçilerin çalışabilmesi için gerekli olan besinlerin de düşmanı olduğunu, onları çalmanın hesabı içinde olduğunu göstermiştir. Bu olay göstermiştir ki, tekelciler işçi sınıfının doğrudan doğruya ekmeğine göz dikmiştir.

Tekelci burjuvazi, işçileri aç bırakarak, demokratik hak ve özgürlükler uğruna verilen mücadeleyi engellemeyi palanlıyor. Çünkü o, daima açlıkla tehditi, etkin bir silah olarak kullanıyor. Bu da gösteriyor ki, onlar, asgari ücretler siyasal özgürlükler arasındaki bağlantıyı biliyorlar.

O halde, asgari ücretlerin yükseltilmesi için mücadele, siyasal özgürlüklerin kazanılıp genişletilmesi için verilen mücadeleden ayrı düşünülemez...

A İFAŞİST SANATÇI ŞARLO ÖLDÜ.

Sinema dünyasının olduğu kadar, ilerici, yurtsever ve antifaşistlerin de yakından tanıdıkları, bu savaşın yılmaz değeri Şarlo geçtiğimiz günlerde, ileri yaşında tutulduğu hastalıktan kurtulamayarak öldü. Antifaşist mücadelenin yılmaz savaşçısı Şarlo'yu ülkemiz halkı her zaman hatırlayacaktır.

